

JOOP VORST: ALLES MOET VERANDEREN, OPDAT ALLES HETZELFDE BLIJFT

Eerste DBA-student promoveert

Op 30 november 2007 heeft Business School Nederland met trots voor de eerste keer de DBA-graduaat verleend. Joop Vorst, directeur/eigenaar van De Burggraven Interim-management, verdedigde ten overstaan van drie promotoren en een forum van deskundigen zijn thesis met als titel: Alles moet veranderen, opdat alles hetzelfde blijft.

Als zelfstandig gevestigde interim-manager heb ik steeds de behoefte gehad om me te verdiepen in de achtergronden van het vak dat ik met zoveel plezier uitoefen. Ik merkte dat er binnen het gebied van interim-management belangrijke kansen voor kennistoepassingen liggen. Daarbij raakte ik gefascineerd door de vraag hoe het toch komt dat blijvende, geborgde effecten van interim-management in organisaties zo vaak uitblijven. Het DBA-programma bood me de mogelijkheid om onderzoek te doen naar mogelijke oorzaken hiervan. Hierin betekent het combineren

van de praktische houding, die ons als manager vaak zo eigen is, met een wetenschappelijke benadering van een probleem, een constante uitdaging.

Ik geef in mijn thesis antwoord op de vraag wat de aard is van de door inzet van interim-management bereikte duurzame veranderingen. De conclusies van het onderzoek wijken op een aantal punten in sterke mate af van de literatuur over interim-management, of zijn daar zelfs mee in tegenspraak.

“De conclusies van het onderzoek wijken op een aantal punten in sterke mate af van de literatuur over interim-management, of zijn daar zelfs mee in tegenspraak”

Een DBA-studie is geenszins te vergelijken met het MBA-programma. Kun je een MBA halen door je studie goed te managen, in het DBA-traject is het cruciaal dit juist los te laten. Je moet leren te berusten in het feit dat ontdekkingen en vragen moeten bezinken voordat helderheid ontstaat en een volgende stap kan worden gezet. Het is steeds zoeken naar de vraag achter de vraag. De periodes waarin ik door mijn werk als interim-manager soms even niet toe kwam aan het onderzoek, waren daarbij paradoxaal genoeg vaak het meest productief. Als ik na zo'n tijd de draad weer oppakte, was ik in staat bepaalde inzichten en teksten los te laten en nieuwe ingangen te vinden.

In het onderzoek heb ik met veel mensen gesproken. Ik heb bijvoorbeeld zes opdrachtgevers meerdere malen geïnterviewd. Ook zijn er regelmatig sessies waarin DBA-studenten bij elkaar komen om ervaringen en bevindingen te bespreken. Deze interactie is buitengewoon motiverend. Regelmatig ontstaan kritische discussies waar niet zelden “de vonken van afspringen”. Het levert directe feedback op en je ontwikkelt hierdoor wederzijds nieuwe inzichten. Toch is DBA een eenzaam traject. Je studeert niet in een groep of subset. Als onderzoeker kom je terecht op ongebaande paden, waarop je steeds minder mensen tegenkomt waarmee je kunt klankbordden. Maar na iedere bocht tref je steeds de mooiste vergezichten en uitdagingen aan. De contacten met supervisors en promotoren zijn in de laatste fase intens. Vaak heb ik hen verwenst om hun aanhoudende commentaar, om er vervolgens achter te komen dat ze wel degelijk gelijk hadden.

Een DBA maakt je rustiger, reflectiever en vooral bescheidener. Je leert dat niet alles is wat het lijkt en loopt steeds tegen de grenzen van je eigen kunnen op. Grenzen die je blijkt te kunnen verleggen. En uiteindelijk is daar de dag dat je de ‘rode jas’ aan mag. Een moment dat markeert dat je echt verandert bent.

De DBA-thesis van Joop Vorst verschijnt eind februari als boek (Lenthe Publishers BV). Meer informatie over het DBA-programma vindt u op de site www.bsn.eu.